

Også Københavns Kommune har i efteråret 2005 foreslået, at der indføres en generel hjemmel til at reservere bestemte parkeringspladser til bestemte køretøjer, der anvendes af personer med handicap. Kommunen har i den forbindelse bl.a. peget på, at det er vanskeligt at kontrollere overholdelsen af reglerne for parkering på handicapparkeringspladser. Kontrollen vil efter kommunens opfattelse blive lettet og respekten for parkeringsrestriktionerne større, hvis en handicapparkeringsplads reserveres til et bestemt køretøj.

På et møde i juni 2006 mellem Justitsministeriet, Det Centrale Handicapråd og De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) har DSI endvidere tilkendegivet, at der er et stort behov for i særlige tilfælde at kunne reservere bestemte parkeringspladser til bestemte køretøjer. DSI henviste i den forbindelse særligt til de generelt stigende parkeringsproblemer i samfundet og parkeringsbetingelsernes betydning for handicappede personers mulighed for at deltage i samfundslivet.

4.3. Justitsministeriets overvejelser

Efter de gældende regler kan personer med parkeringskort (invalideskilt) anvende enhver handicapparkeringsplads med ethvert køretøj. Samtidig har vejbestyrelsen/vejmyndigheden mulighed for med samtykke fra politiet at tilpasse antallet af handicapparkeringspladser på et givent sted efter behovet herfor.

Invalideorganisationerne har anmodet om, at der tilvejebringes en ordning, der skaber mulighed for etablering af individuelle handicapparkeringspladser, jf. punkt 4.2. ovenfor. På baggrund af de hensyn, som invalideorganisationerne har anført, finder Justitsministeriet, at der bør indføres hjemmel hertil.

Det foreslås derfor, at der i færdselslovens § 92 ind sættes en bestemmelse om, at der i tilfælde, hvor særligt tungtvejende hensyn taler herfor, kan ske reservation af parkeringspladser til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af personer med handicap.

Der er ikke herudover tilsigtet nogen ændring af den hidtil gældende retstilstand efter færdselslovens § 92.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5.

5. Betaling af pasgebyr

5.1. Gældende ret

I henhold til paslovens § 4 a, stk. 5, skal betaling af gebyr for udstedelse af pas ske ved indgivelsen af pasansøgningen.

Bestemmelsen blev indsat i pasloven ved lov nr. 386 af 20. maj 1992 i forbindelse med, at en række bestemmelser vedrørende gebyrer og afgifter på Justitsministeriets område efter opfordring fra Rigsrevisionen blev optaget direkte i lovgivningen. Der er tale om en videreførelse af bestemmelsen i § 27, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 575 af 27. august 1987 om pas mv. med senere ændringer.

5.2. Justitsministeriets overvejelser

Som et led i aftalen om kommunalreformen overtager kommunerne den 1. januar 2007 ekspeditionsopgaverne i forbindelse med ansøgning om pas, herunder modtagelsen af betaling for udstedelse af pas.

Med henblik på at sikre, at det står kommunerne frit, hvordan de vil tilrettelægge betalingsprocedurerne, herunder at der kan ske omlægning til elektroniske indbetalingsløsninger, foreslås det, at bestemmelsen i paslovens § 4 a, stk. 5, ophæves.

Der henvises til lovforslagets § 2.

6. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser

Den foreslåede ændring af pasloven sikrer som anført under pkt. 5 ovenfor, at det står kommunerne frit, hvordan de vil tilrettelægge betalingsprocedurerne i forbindelse med den fremtidige pasekspedition. Lovforslaget skønnes ikke i øvrigt at have økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser og indeholder ikke EU-retlige aspekter.